

и огладиж колко годѣ, и така да имамъ отъ едно дърво една само дѣска, и неж съ безмѣрны трудове. Но нито врѣмето ми, нито дърветата бѣхъ скъпоцѣнны. За да си направя сѣдалище и транежъ употрѣбихъ онѣзи дѣски, които бѣхъ донеслъ отъ корабътъ.

ГЛАВА XI.

Робинсонъ слѣдува дневникътъ на приключеніята си.

Отъ какъ ся настанихъ на този пустъ островъ начяхъ да си държъ и денословіе, отъ първыйтъ (30 Септ. 1659) день на потъпяваніето на корабътъ ми. Слѣдъ него първытъ ми дни измняхъ, както по-горѣ ви приказахъ; а сега подземамъ прикаскатъ отъ 17 Ноемвріа отъ когато начяхъ да копая пещерътъ си.

За тѣзи си цѣль нѣмахъ три най-потрѣбны сѣчива, сирѣчь една лопатъ, едни рѣчны кола и единъ кошъ; и вмѣсто сѣкыръ употрѣбихъ желѣзны лостове, ако и много тежки, но твърдѣ годны за цѣль тѣ ми, а за лопатъ не знаяхъ що да правя.